

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-04031/2012-ERU

V Ostravě dne 26. října 2012

Číslo jednací: 04031-13/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-04031/2012-ERU zahájeném dne 3. května 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost České Energetické Centrum Jih s.r.o., IČ: 270 66 151, se sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

Správní řízení vedené pod sp. zn. KO-04031/2012-ERU zahájené dne 3. května 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, společností České Energetické Centrum Jih s.r.o., IČ: 270 66 151, se sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů,

s e z a s t a v u j e.

Odůvodnění

I. Úvod

Společnost České Energetické Centrum Jih s.r.o., IČ: 270 66 151, se sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha (dále jen „účastník řízení“), je držitelem licence na obchod

s elektřinou č. 141017926, která nabyla právní moci dne 23. prosince 2010, a držitelem licence na obchod s plynem č. 241017927, jež nabyla právní moci taktéž dne 23. prosince 2010.

Dne 8. listopadu 2011 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“), jakožto orgán státní správy vykonávající dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), zahájil ve smyslu ust. § 18 téhož zákona kontrolu podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, nad dodržováním povinností stanovených v ust. § 11 a ust. § 11a energetického zákona.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. 5998-2/2011-ERU ze dne 4. listopadu 2012, vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona o státní kontrole. V rámci kontroly bylo provedeno dne 14. listopadu 2011 místní šetření a byl z něj pořízen záznam č. j. 05998-5/2011-ERU.

Dne 9. prosince 2011 byla účastníku řízení zaslána žádost č. j. 05998-6/2011-ERU o doplnění informací k šetření v rámci kontroly, ve které kontrolní orgán žádal o sdělení a zaslání informací, kdy účastník řízení naposledy změnil ceny za dodávky elektřiny a plynu a k jakému datu účastník řízení chystá změnit ceny za dodávky elektřiny a plynu, resp. kdy nabydou nové ceníky účinnosti. Dále kontrolní orgán požadoval zaslání dokumentů prokazujících splnění zákonné povinnosti zveřejnění změny cen způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti.

Účastník řízení zaslal všechny požadované informace a podklady dopisem ze dne 20. prosince 2011.

O výsledku kontroly byl dne 7. března 2012 sepsán protokol č. K002711 č. j. 05998-14/2011-ERU, jenž si účastník řízení převzal dne 15. března 2012.

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení jakožto kontrolovaná osoba změnil ceny za dodávky plynu a elektřiny s účinností od 1. ledna 2012, přičemž nové ceníky zveřejnil na internetových stránkách domény ec-jih.cz dne 2. prosince 2011. Tím dle názoru kontrolního orgánu účastník řízení porušil ust. § 11a odst. 1 energetického zákona.

Dne 20. března 2012 zaslal účastník řízení námitku ke kontrolnímu protokolu, v níž uvedl, že nesouhlasí se závěry kontroly, neboť ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona nestanoví povinnost zveřejňovat změnu cen celých 30 dní před jejich účinností.

Dne 30. března 2012 vydal Úřad rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby č. j. 05998-17/2011-ERÚ, kterým nevyhověl podané námitce a potvrdil kontrolní zjištění obsažená v protokolu č. K002711 č. j. 05998-14/2011-ERU ze dne 7. března 2012. Účastník řízení

zaslal 13. dubna 2012 Úřadu vyjádření, v němž setrval na svém stanovisku ohledně výkladu ust. § 11a odst. 1 energetického zákona.

II. Průběh správního řízení v prvním stupni

Vzhledem k podezření na porušení ust. § 11a odst. 1 energetického zákona zahájil podle ust. § 46 správního řádu Úřad s účastníkem řízení na základě vlastních zjištění správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 11a odst. 1 téhož zákona zveřejnil ceníky účinné od 1. ledna 2012 dálkovým přístupem až dne 2. prosince 2011, a tím tedy nedodržel lhůtu předvídanou v citovaném ustanovení energetického zákona.

Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 04031-3/2012-ERU dne 3. května 2012 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení podle ust. § 36 správního řádu a s žádostí o zaslání doplňujících podkladů v souladu s ust. § 50 odst. 2 téhož zákona. Správní orgán požadoval doložení a zaslání informací týkající se údajů o výši celkových tržeb za rok 2011, tržeb dosažených v souvislosti s licencovanou činností v roce 2011, hospodářský výsledek dosažený v roce 2011 a rovněž údaje o počtech smluv o dodávkách elektřiny a o dodávkách plynu účinných ke dni 31. prosince 2011

Ve lhůtě stanovené výše uvedenou žádostí, dne 11. května 2012, zaslal účastník řízení požadované podklady týkající se tržeb v roce 2011. Účastník řízení sdělil, že níže uvedené údaje jsou jen předběžné, neboť v době zaslání podkladů dne 11. května 2012 probíhaly práce na sestavení účetní závěrky účastníka řízení za rok 2011. Kvalifikovaný odhad výše tržeb dosažených v souvislosti s licencovanou činností za rok 2011, který účastník řízení provedl, činil 24 000 000 Kč. Účastník řízení evidoval ke dni 31. prosince 2011 celkem 10 096 odběrných míst se zákazníky odebírajícími elektřinu a 2 877 odběrných míst se zákazníky odebírajícími plyn.

III. Rozhodnutí v prvním stupni

Dne 1. června 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 04031-6/2012-ERU, ve kterém rozhodl, že účastník řízení spáchal správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona naplněný porušením ust. § 11a odst. 1 téhož zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s elektřinou nesplnil svou povinnost uveřejnit změny cen za dodávku elektřiny pro domácnosti a podnikající fyzické osoby způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti tím, že změny cen za dodávku elektřiny účinné od 1. ledna 2012 zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup až dne 2. prosince 2011. Správní orgán účastníkovi řízení

zároveň uložil pokutu podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona ve výši 300 000 Kč.

V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí Úřad konstatoval, že v případě lhůty podle ust. § 11a odst. 1 energetického zákona se nejedná o lhůtu pro uplatnění práva, ale lhůtu pro seznámení se s novou cenou a nedají se na ni automaticky aplikovat ustanovení § 122 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Smyslem ust. § 11a odst. 1 energetického zákona je poskytnutí časového prostoru zákazníkům pro seznámení se s novou cenou. Na okamžik účinnosti zvýšení ceny se potom váže oprávnění zákazníka podle ust. § 11a odst. 3 energetického zákona odstoupit bez uvedení důvodů od smlouvy. Jelikož den je doba mezi dvěma kalendářními daty, měl by mít zákazník možnost seznámit se se změnami cen za dodávku elektřiny po dobu celých 30 dní a povinnost podle ust. § 11a odst. 1 energetického zákona bude splněna tehdy, pokud ke zveřejnění dojde nejpozději 1. prosince ve 24:00 hodin. Účastník řízení však informaci zveřejnil až 2. prosince 2011, tedy třicátý den a nikoliv nejméně třicet dní přede dnem účinnosti.

V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán dále konstatoval, že správní orgány mají povinnost dbát na soulad s veřejným zájmem. Pokud dodavatel elektřiny či plynu zvyšuje cenu elektřiny či plynu, jedná se tak o změnu obsahu smlouvy uzavřené mezi dodavatelem a zákazníkem. Zákazník v takových případech zpravidla nemá žádnou možnost takovou změnu obsahu smlouvy jakkoli ovlivnit a sjednat si s dodavatelem elektřiny či plynu individuální podmínky dodávky tak, aby tyto byly i ve změněné podobě pro obě smluvní strany nadále vyhovující. Zákazníkovi tedy musí být umožněno učinit kvalifikované a svobodné rozhodnutí o tom, zda setrvá ve stávajícím smluvním vztahu s dodavatelem elektřiny či plynu i poté, co došlo ke změně obsahu původně sjednané smlouvy, a k učinění takového rozhodnutí mu musí být poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta.

Účastník řízení změnil ceny za dodávky elektřiny od 1. ledna 2012, z čehož je usuzováno, že tyto ceníky jsou účinné od 00:00 hodin tohoto dne. Tyto nové ceníky uveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup dne 2. prosince 2011, tudíž zákazníci měli tuto informaci, na kterou navazují jeho práva daná ustanovením § 11a odst. 3 energetického zákona, k dispozici jen 29 dní a několik hodin a ne celých 30 dní.

Úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dále konstatoval, že účastník řízení nesplnil svou povinnost uveřejnit změny cen za dodávku elektřiny pro domácnosti a podnikající fyzické osoby způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti, čímž porušil ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona. Tím, že neuveřejnil ve stanovené lhůtě ceny za dodávku elektřiny podle ust. § 11a odst. 1 energetického zákona, dopustil se účastník řízení správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) téhož zákona. Vzhledem k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona uložil Úřad v souladu s ustanovením § 18 odst. 3 písm. a) téhož zákona pokutu ve stanovené výši.

Úřad posoudil míru poškození zákazníků jako méně závažnou, dále zohlednil okruh zasažených subjektů a skutečnost, že jde o první porušení energetického zákona ze strany

účastníka řízení v působnosti Úřadu. Při stanovení výše pokuty byly zohledněny také tržby účastníka řízení z licencované činnosti.

IV. Rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí

Proti rozhodnutí Úřadu č. j. 04031-6/2012-ERU ze dne 1. června 2012 podal účastník řízení ve stanovené lhůtě dne 15. června 2012 rozklad.

Účastník řízení v podaném rozkladu uvedl, že rozhodnutí Úřadu je nezákonné a spočívá na nesprávném právním posouzení věci, neboť Úřad nesprávně interpretoval právní normy a nevypořádal se se skutkovým stavem. Účastník řízení rovněž namítl, že správní řízení bylo stíženo procesními vadami.

Podle účastníka řízení musí být pravidla počítání času vyjádřena v ust. § 122 občanského zákoníku použita vždy, nestanoví-li zákon pravidla odlišná. Pokud zákonodárce v energetickém zákoně nevytvořil nová, speciální pravidla, je dle účastníka řízení nutné použít ustanovení vymezené v občanském zákoníku. Účastník dále v rozkladu uvedl, že Úřad chybně rozlišoval lhůty na „lhůtu na uplatnění práva“, „lhůtu k seznámení se s novou cenou“, „rozhodný den“ atd., ačkoliv ust. § 122 občanského zákoníku je zcela obecné, čemuž svědčí i jeho systematické zařazení. Aplikuje se tak na jakékoli počítání času.

Účastník řízení v rozkladu konstatoval, že energetický zákon nevyžaduje, aby mezi zveřejněním a účinností nového ceníku byla dodržena lhůta nejméně celých 30 dnů. Díkce energetického zákona pouze říká, že zákazník je povinen nový ceník zveřejnit, a to nejpozději 30 dnů přede dnem jeho účinnosti.

Za významné vodítko pro počítání lhůt považuje účastník řízení především judikát Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 783/2003, který se vyjádřil k otázce interpretace lhůty stejné povahy. Dle něj se totiž rozhodný den, tedy v tomto případě den nabytí účinnosti nového ceníku do lhůty nezapočítává. Na podporu své argumentace účastník řízení odkázal rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ao 2/2007-73.

Z podaného rozkladu dále vyplývá, že dle názoru účastníka řízení je prvostupňové rozhodnutí Úřadu založeno na nesprávném právním posouzení. Účastník řízení se domnívá, že pokuta vyměřená Úřadem je nepřiměřeně vysoká a způsobuje tak nesprávnost rozhodnutí. Účastník řízení nesouhlasí se skutečností, že jako k přitěžující okolnosti bylo přihlédnuto k tomu, že by mohlo mít jeho jednání potenciální vliv i na zákazníky jiných odběratelů, kteří mohli zvažovat změnu stávajícího dodavatele. Účastník řízení byl ve smluvním vztahu pouze s daným okruhem zákazníků a nepovažuje za smysl ust. § 11a energetického zákona informovat i zákazníky jiných dodavatelů. Byť Úřad posoudil všechny další okolnosti jako polehčující, považuje účastník řízení vyměřenou pokutu za nepřiměřenou.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl zrušení výše uvedeného napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. Rozhodnutí o rozkladu

Dne 4. září 2012 vydala předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodnutí č. j. 04031-11/2012-ERU, kterým zrušila rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 1. června 2012 č. j. 04031-6/2012-ERU, a vrátila věc Úřadu k novému projednání. Rozhodnutí bylo doručeno dne 7. září 2012 účastníkovi řízení do jeho datové schránky.

Z odůvodnění druhostupňového orgánu vyplývá, že orgán prvního stupně v uvedeném případě výklad předmětné lhůty dovozoval z účelu a smyslu daného ustanovení, aniž by však do svého rozhodnutí obsáhl úvahy, proč z povahy ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona vyplývá nutnost počítat stanovenou lhůtu v délce minimálně třiceti celých kalendářních dní, resp. jak z účelu uvedeného ustanovení spočívajícím v ochraně práv zákazníků plyne nemožnost aplikace závěrů rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 783/2003. Druhostupňový orgán konstatoval, že orgán prvního stupně posoudil ne zcela přesně smysl a účel aplikovaného ustanovení, když nedostatečně rozlišil účel ustanovení § 11a odst. 1 a ust. § 11a odst. 3 energetického zákona. Ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona stanoví pro vybrané držitele licence povinnost zveřejňovat změny cen elektřiny a plynu nebo změny jiných podmínek dodávek elektřiny a plynu. Práva zákazníka stanoví ust. § 11a odst. 3 energetického zákona rozdílně v závislosti na tom, zda držitel licence oznámí zákazníkovi zvýšení ceny nebo změnu jiných smluvních podmínek nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti a současně zákazníka poučí o jeho právu na odstoupení od smlouvy, nebo nikoliv. Zaměňovat smysl ustanovení § 11a odst. 1 a ust. § 11a odst. 3 energetického zákona nelze již z toho důvodu, že uveřejnění způsobem umožňující dálkový přístup ve smyslu ust. § 11a odst. 1 není totožné s oznámením ve smyslu ust. § 11a odst. 3 energetického zákona, které musí být z povahy věci adresné a individuálně určené konkrétnímu zákazníkovi a obsahující poučení zákazníka o jeho právech. Ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona stanoví veřejnoprávní povinnost, která nemá bezprostřední dopad do soukromoprávního vztahu mezi dodavatelem a zákazníkem. Primární smysl a účel ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona tedy nelze zaměňovat s účelem ust. § 11a odst. 3 energetického zákona a lze ho spatřovat spíše než v ochraně práv zákazníků v nastavení pravidel hospodářské soutěže v energetice takovým způsobem, aby byli všichni držitelé licence na výrobu elektřiny nebo plynu a na obchod s elektřinou nebo plynem povinni zveřejňovat změny cen nejpozději do určitého časového okamžiku a tak nikdo z nich nemohl získat výhodu tím, že by určoval ceny na základě znalosti cen svých konkurentů. Pokud jsou na ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona vázána některá práva zákazníka, jde zejména o poskytnutí prostoru zákazníkovi k porovnání cen jednotlivých dodavatelů a rozhodnutí se pro změnu dodavatele, ustanovení však nemá bezprostřední dopad do aktuálního smluvního vztahu tak jako ust. § 11a odst. 3 energetického zákona.

Orgán druhého stupně dále ve svém rozhodnutí taktéž uvedl, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak orgán prvního stupně na základě vyloučení aplikace ust. § 122 občanského zákoníku, resp. obecných pravidel počítání času v něm obsažených, dovodil nutnost počítat lhůtu obsaženou v ust. § 11a odst. 1 energetického zákona takovým způsobem, že je zákonnou povinností třeba splnit 30 celých kalendářních dnů před rozhodným dnem. Část odůvodnění Úřadu je tak stížena nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, neboť v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu nejsou v napadeném rozhodnutí způsobem nebudícím pochybnost obsaženy úvahy, kterými se Úřad řídil při výkladu ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona.

Správní orgán druhého stupně konstatoval, že v pochybnostech při výkladu skutkových podstat správních deliktů platí zásada příznivějšího výkladu pro adresáta veřejnoprávní povinnosti. Je třeba vycházet ze skutečnosti, že oblast správního trestání klade zvýšené nároky na srozumitelnou a jasnou formulaci skutkových podstat správních deliktů, jejichž extenzivní výklad by vedl k nezákonnému rozšiřování deliktní odpovědnosti subjektů proti smyslu zásady *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*. Z tohoto důvodu je třeba, aby byla otázka interpretace ust. § 11a odst. 1 energetického zákona postavena najisto, aby mohl být učiněn závěr o deliktní odpovědnosti účastníka řízení.

Druhostupňový orgán v závěru svého rozhodnutí konstatoval, že jelikož se orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s nemožností odlišného, pro účastníka řízení příznivějšího výkladu ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona, porušil ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, čímž správní řízení zatížil vadou, která odůvodňuje jeho zrušení a zároveň nejde ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu o vadu řízení, o níž nelze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost. Dle druhostupňového orgánu byly tedy dány předpoklady pro zrušení napadeného rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a vrácení věci Úřadu k novému projednání.

Druhostupňový orgán zároveň stanovil, že Úřad v rámci nového projednání věci zejména posoudí námitky účastníka řízení ohledně interpretace lhůty obsažené v ust. § 11a odst. 1 energetického zákona a vypořádá se s nimi přezkoumatelným způsobem v odůvodnění nového rozhodnutí.

VI. Nové projednání věci

Úřad se na základě výše uvedeného rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 04031-11/2012-ERU ze dne 4. září 2012 zabýval otázkou, zda byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona.

Energetický zákon v ust. § 11a odstavci 1 stanovuje držitelům licence na výrobu elektřiny, výrobu plynu, obchod s elektřinou nebo obchod s plynem povinnost uveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup uplatňované podmínky dodávek plynu a ceny

za dodávku plynu pro domácnosti a podnikající fyzické osoby s roční spotřebou plynu do 630 MWh, podmínky dodávek elektřiny a ceny za dodávku elektřiny pro domácnosti nebo podnikající fyzické osoby odebírající elektřinu z hladiny nízkého napětí. Změny cen za dodávku elektřiny nebo plynu nebo změny jiných podmínek dodávek elektřiny nebo plynu je držitel licence povinen uveřejnit nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti.

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141017926, která nabyla právní moci dne 23. prosince 2010, a držitelem licence na obchod s plynem č. 241017927, jež nabyla právní moci taktéž dne 23. prosince 2010. Správní orgán na základě toho konstatuje, že účastníkovi řízení vznikla povinnost ve smyslu ust. § 11a odstavce 1 energetického zákona, a to uveřejnit změny cen za dodávku elektřiny nebo plynu nebo změny jiných podmínek dodávek elektřiny nebo plynu nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti.

V průběhu tohoto správního řízení bylo prokázáno, že účastník řízení uveřejnil ceníky za dodávky elektřiny účinné od 1. ledna 2012 na svých stránkách dne 2. prosince 2011.

Úřad se při novém projednání této věci zabýval posouzením skutečnosti, zda zveřejněním ceníků za dodávky elektřiny dne 2. prosince 2011 účinných od 1. ledna 2012 byla splněna povinnost účastníka řízení daná ust. § 11a odstavce 1 energetického zákona, tedy uveřejnit změny cen za dodávku elektřiny nebo změny jiných podmínek dodávek elektřiny nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti.

Úřad konstatoval, že energetický zákon problematiku počítání lhůt neupravuje, a proto při posuzování otázky, zda byla dodržena lhůta stanovená ust. § 11a odstavcem 1 energetického zákona, je tedy třeba vycházet z obecné úpravy počítání času. Tato úprava, na níž se ve svém rozkladu odvolává i účastník řízení, je upravena v ust. § 122 občanského zákoníku. Tentýž závěr byl pak potvrzen nálezem Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 33/97, v němž Ústavní soud zdůraznil, že pravidla počítání času, vyjádřená v ustanovení § 122 občanského zákoníku, mají být použita vždy, nestanoví-li zákon jiná. Pokud tedy energetický zákon pravidla pro počítání času nestanovuje, je nutno použít úpravu obsaženou v ust. § 122 občanského zákoníku.

Výkladem ust. § 122 občanského zákoníku ve vztahu k počítání lhůt se zabýval rovněž Nejvyšší soud ČR, a to v usnesení sp. zn. 29 Odo 783/2003, ze dne 21. dubna 2004, na který účastník řízení ve svém rozkladu rovněž odkazuje. V tomto usnesení se Nejvyšší soud zabýval otázkou včasného doručení pozvánky na valnou hromadu společnosti s ručením omezeným ve lhůtě vyplývající ze zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), modifikované společenskou smlouvou. Nejvyšší soud ČR posuzoval ustanovení § 129 odst. 1 obchodního zákoníku, který stanoví, že termín a program valné hromady se oznámí společníkům ve lhůtě určené společenskou smlouvou, jinak nejméně 15 dnů přede dnem jejího konání, a to písemnou pozvánkou, nestanoví-li společenská smlouva jinak. Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení konstatoval, že určuje-li společenská smlouva společnosti s ručením omezeným, že pozvánka na valnou hromadu musí být doručena alespoň dvacet dnů před jejím konáním, je rozhodným dnem pro

počítání lhůty den konání valné hromady; tento den se do uvedené lhůty nezapočítává. Výše uvedenou lhůtu je tak třeba počítat zpětně ode dne, který předchází dnu konání valné hromady. Aby nedošlo k porušení práv společníka, musí být nejpozději dvacátý den přede dnem konání valné hromady pozvánka společníku doručena. Pokud byl v posuzovaném případě prvním započítávaným dnem 27. březen 2001, tak posledním dnem lhůty byl den 8. března 2001. Byla-li tedy pozvánka na valnou hromadu doručena 8. března 2001, byla doručena v souladu se společenskou smlouvou.

Při posuzování, zda účastník řízení postupoval při zveřejnění ceníků za dodávky elektřiny v souladu s ust. § 11a odstavce 1 energetického zákona, je tedy nutno vycházet z výše uvedeného principu počítání lhůty, jak byl popsán v usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 783/2003. Pokud tedy účastník řízení zveřejnil ceníky za dodávky elektřiny účinné od 1. ledna 2012 dne 2. prosince 2011, vychází se při výpočtu třicetidenní lhůty pro zveřejnění z rozhodného dne, tedy z 1. ledna 2012. Běh lhůty se pak počítá zpětně, přičemž 1. leden 2012 se do lhůty nezapočítává. Prvním započítávaným dnem je proto den 31. prosince 2011 a posledním dnem lhůty je den 2. prosince 2011.

V případě účastníka řízení, který uveřejnil změny cen za dodávku elektřiny způsobem umožňujícím dálkový přístup účinné od 1. ledna 2012 dne 2. prosince 2011, bylo shledáno, že nebyla porušena povinnost dle ust. § 11a odst. 1 energetického zákona zveřejnit tyto změny nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti. Úřad přitom přihlédl ke skutečnosti, že pro počítání této lhůty lze použít obecné ustanovení § 122 občanského zákoníku, tak jak učinil Nejvyšší soud ČR v rozsudku sp. zn. 29 Odo 783/2003, který v otázce počítání lhůt zpětně od rozhodného dne uznal učinění úkonu dvacátý den lhůty jako splnění povinnosti ve lhůtě. Jelikož energetický zákon neupravuje žádnou vlastní úpravu pro počítání lhůt, je tedy nutno vycházet z obecné úpravy počítání času obsažené v občanském zákoníku.

Úřad v této souvislosti dále uvádí, že povinnost stanovené pro držitele licence v ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona je povinností novou a při posuzování jejího plnění dosud není ustálená praxe. V pochybnostech při výkladu skutkových podstat správních deliktů je třeba uplatnit zásadu příznivějšího výkladu pro adresáta veřejnoprávní povinnosti.

S ohledem na výše uvedené, a zejména vzhledem k faktu, že bylo prokázáno, že účastník svým jednáním nenaplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona, a v souladu se zásadou *nullem crimen sine lege*, se správní řízení sp. zn. KO-04031/2012-ERU zahájené dne 3. května 2012 zastavuje.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jan Vašek, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly